Nationale domstole og udenretslige organer

På det civilretlige område vil verserende sager og sager, der er indledt inden overgangsperiodens udløb, fortsætte i henhold til EU-retten. E-Justice-portalen vil – i overensstemmelse med en aftale med Det Forenede Kongerige – fortsat indeholde relevante informationer vedrørende Det Forenede Kongerige indtil udgangen af 2024.

Nationale domstole og udenretslige organer

England og Wales

Nationale domstole

Her Majesty's Courts and Tribunals Service (domstolsstyrelsen)

Den britiske domstolsstyrelse er ansvarlig for forvaltningen af de straffe-, civil-, og familieretlige domstole og retter (*courts and tribunals*) i England og Wales samt de domstole og retter i Skotland og Nordirland, der ikke forvaltes selvstændigt dér. Det giver mulighed for et fair og effektivt retssystem, der sikres af et uafhængigt retsvæsen.

Domstolsstyrelsen stræber efter at sikre, at alle borgere har rettidig adgang til retssystemet i overensstemmelse med deres forskellige behov, uanset om de er offer for eller vidne til en forbrydelse, er tiltalt i en straffesag, er en insolvent forbruger, er et barn, der har behov for beskyttelse, driver en virksomhed, der involveres i kommercielle tvister eller er en privatperson, der påberåber sig sine rettigheder som arbejdstager, eller som ønsker at få en retlig prøvelse af afgørelser, der er truffet af offentlige organer.

Domstolenes kontaktoplysninger findes her: Domstolens kontaktoplysninger

Retternes kontaktoplysninger findes herRetternes kontaktoplysninger

Yderligere oplysninger

Borgerlige sager

I England og Wales anlægges borgerlige sager af den, der mener at have et retskrav, og denne person betegnes som sagsøger (*claimant*). Ingen forudgående undersøgelse af retskravets berettigelse er påkrævet. Borgerlige sager indledes normalt - ved såvel High Court som County Court - ved, at der indgives en standardstævning (*claim form*). De indledende stadier af borgerlige sager er kendetegnet af parternes udveksling af processkrifter.

Borgerlige sager kan sædvanligvis hæves eller forliges på ethvert tidspunkt. Søgsmål for domstolene behandles normalt af en dommer uden et nævningeting. Sagsøger kan dog indgå en aftale med retten om, at sagen skal for et nævningeting, hvis kravet er relateret til svig (*deceit*), æreskrænkelse (*libel*), bagvaskelse (*slander*), uberrettiget strafferetlig forfølgning (*malicious prosecution*) og retsstridig frihedsberøvelse (*false imprisonment*). Nævningerne fastlægger sagens faktiske omstændigheder og tager stilling til den forurettedes erstatningskrav. Domme bør normalt være enstemmige, men hvis et nævningeting ikke kan blive enige, accepteres domme med dissens.

Hvis en part afviser at efterkomme en dom eller kendelse, er der mulighed for at anvende forskellige tvangsfuldbyrdelsesprocedurer. Hvis dommen lyder på betaling af et pengebeløb, er den mest almindelige tvangsfuldbyrdelsesmetode, at der gøres udlæg i skyldnerens aktiver, eller der foretages lønindeholdelse. Hvis dommen har karakter af et påbud eller et forbud, kan manglende efterkommelse heraf sanktioneres med en fængselsstraf, idet der er udvist foragt for retten (*contempt of court*). Retten pålægger sædvanligvis den tabende part at betale sagsomkostningerne. Er der tale om mindre krav, betaler parterne som regel deres egne omkostninger, men den, der vinder sagen, kan normalt kræve sagsomkostningerne godtgjort af den tabende part. Dette hænger sammen med, at småkravsproceduren er udformet således, at parterne kan føre sagen uden brug af advokater.

Retshjælp

I alle tre jurisdiktioner i Det Forenede Kongerige findes der en ordning, hvorefter en person, der har behov for enten juridisk rådgivning eller en rettergangsfuldmægtig, kan opnå offentlig støtte. Disse ordninger går under betegnelsen retshjælp (*Legal Aid*), og de er af afgørende betydning for, at den enkelte borger kan gennemtvinge sine rettigheder. Retshjælp er møntet på personer, der oppebærer en lav eller beskeden indkomst, og hjælpen kan ydes fuldt ud eller som supplement til en egenbetaling. Hvis der bevilges retshjælp, gennemføres sagen på normal vis, bortset fra at der ikke udveksles penge mellem den pågældende og dennes advokat: Alle betalinger foretages af retshjælpsfonden. Det politiske ansvar for retshjælpsordningen i England og Wales er placeret hos Lord Chancellor.

I England og Wales er det Legal Aid Agency (LAA) (retshjælpsstyrelsen), der tildeler retshjælp i både straffesager og borgerlige sager.

Et netværk af organisationer er kontraktligt forpligtet til at yde retshjælpen i borgerlige sager. Reglerne for ydelse af retshjælp i borgerlige sager er hovedsageligt fastsat i lov om retshjælp fra 2012 (*Legal Aid, Sentencing and Punishment of Offenders Act 2012*) og i sekundær lovgivning samt vejledninger, der er udstedt med hjemmel i denne lov. En person kan kun få støtte, hvis søgsmålet falder ind under ordningens anvendelsesområde, og opfylder proportionalitetstesten (*means and merits tests*). Ud over personlig juridisk bistand driver LAA en hjælpetjeneste, hvor man tilbyder vederlagsfri, fortrolig og uafhængig juridisk rådgivning. Fra april 2013 er ordningen ændret således, at personer, der søger bistand i forbindelse med gæld, særlige uddannelsesbehov eller diskriminationsproblemer, med nogle få undtagelser skal indgive enhver ansøgning om retshjælp via en central telefonrådgivningstjeneste. Enhver bistand ydes telefonisk, medmindre personen er vurderet som uegnet til telefonisk rådgivning.

Retshjælp i straffesager står til rådighed for personer, der er tiltalt i en straffesag, eller som er genstand for efterforskningsskridt. LAA afgør, om den pågældende kommer i betragtning til retshjælp. I Magistrates Court vil en tiltalt kun være berettiget til retshjælp, hvis vedkommende opfylder de økonomiske betingelser, og ydelse af retshjælp er i retfærdighedens interesse (*interests of justice test*). I Crown Court anses tiltalte automatisk for at opfylde betingelse om, at ydelse af retshjælp skal være i retfærdighedens interesse. Mens alle tiltalte i straffesager som udgangspunkt er berettiget til retshjælp, skal der foretages en vurdering af, om de - i kraft af deres indkomst og/eller formue - kan bidrage til afholdelse af sagsomkostningerne. Personer, der har bidraget hertil, og som efterfølgende frifindes, vil få dette bidrag tilbagebetalt med renter.

Hvis en person mener, at vedkommendes rettigheder efter den europæiske menneskerettighedskonvention er blevet krænket, og han eller hun har til hensigt at indbringe sagen for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, er der en række ordninger, hvorefter vedkommende kan få juridisk rådgivning og bistand. Inden for rammerne af retshjælpsordningen kan en person bistås af en erfaren advokat eller juridisk rådgiver inder de indledende faser af sagen. Hvis Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg antager en sag til realitetsbehandling, kan en ansøger få finansiel bistand direkte fra

Strasbourg. Om vedkommende kommer i betragtning hertil vurderes på grundlag af, om vedkommende ville være berettiget til retshjælp efter sit hjemlands ordning.

I en række byområder er der juridiske centre (*law centres*), der tilbyder rådgivning og repræsentation, som er vederlagsfri, hvis den pågældende opfylder de økonomiske betingelser. Disse centre, der finansieres ved hjælp af forskellige kilder, der ofte omfatter lokale myndigheder, er som regel bemandet af advokater, der er ansatte på fuld tid, men mange centre er også bemandet af frivillige. En stor del af deres tid bruges på problemer i relation til bolig, beskæftigelse, social sikkerhed og indvandring. Gratis rådgivning tilbydes også af borgeroplysningskontorer (*Citizens Advice Bureaux*), centre for forbruger- og boligrådgivning og specialiserede rådgivningscentre, der drives af forskellige frivillige organisationer. Refugee Legal Centre og Immigration Advisory Service, der begge modtager offentlig støtte, yder gratis rådgivning og bistand til asylansøgere, og sidstnævnte yder også gratis rådgivning og bistand til personer, der har mulighed for at appellere en afgørelse fra udlændingemyndighederne.

Ofre for forbrydelser

Vejledningen til ofre for forbrydelser (*Code of Practice for Victims of Crime*) indeholder oplysninger om den information og støtte samt de tjenester, som ofrene kan forvente at modtage fra strafferetsorganerne (*criminal justice agencies*) i England og Wales på et hvilket som helst stadium af sagen. Vejledningen er skrevet på let forståeligt engelsk med ofrene for forbrydelser som målgruppe. I vejledningen forklares det også, hvordan ofrene skal klage, hvis de ikke modtager det, de har ret til ifølge vejledningen. Da vidnechartret (*Witness Charter)* blev indført, fik vidner et lignende, men ikke lovbestemt, sæt af servicestandarder. En særskilt vejledning til ofre for forbrydelser gælder i Nordirland. Den indeholder en beskrivelse af de servicestandarder, som ofre kan forvente at modtage, når de kommer i kontakt med det strafferetlige system i Nordirland, og det forklares, hvordan man indgiver en klage. Dette vil blive afløst af et nyt lovbestemt offercharter (*Victim Charter*). Alle ofre for anmeldte forbrydelser får udleveret en brochure, der indeholder praktiske oplysninger om, hvordan man skal forholde sig efter, at man har været udsat for en forbrydelse. Det forklares på en enkel måde, hvordan politiet og domstolene behandler sagen, hvordan man fremsætter krav om erstatning, og det angives, hvor man kan få yderligere hjælp.

I England og Wales har ofre har også få hjælp til så vidt muligt at afbøde og overvinde følgerne af forbrydelsen. Ofrene vil blive henvist til disse tjenester af politiet, eller de kan selv rette henvendelse til dem. De fleste støttetjenester til fordel for ofre er knyttet til det lokale politi og de lokale kriminalitetskommissærer (*Crime Commissioners*), og de finansieres af det offentlige.

Hvis Crown Prosecution Service (anklagemyndigheden) opgiver at rejse tiltale i sagen, kan ofrene iværksætte en privat påtale i England og Wales, men dette sker sjældent i praksis. Ofre kan også anlægge erstatningssag ved de civile domstole. Domstolsprocedurerne er blevet forenklet, således at personer uden juridisk baggrund kan fremsætte mindre erstatningskrav som følge af tab eller skade.

Retten kan efter en domfældelse pålægge gerningsmanden at betale erstatning til ofret for personskade, tab eller anden form for skade, der er forvoldt ved den strafbare handling. Domstolene i England og Wales er forpligtet til at tage stilling til erstatningsspørgsmålet i alle relevante tilfælde og til at give en begrundelse, hvis der ikke tilkendes erstatning. Hvis retten finder, at det vil være hensigtsmæssigt at pålægge gerningsmanden at betale en bøde og en pligt til at udrede en erstatning, men gerningsmanden ikke råder over tilstrækkelige midler til at betale begge dele, bør erstatningen tillægges fortrinsret. Erstatningskravet har også forrang for offertillægget (*victim surcharge*), hvis gerningsmanden har økonomiske problemer.

Ofre, der har lidt skade som følge af en voldsforbrydelse i England, Wales eller Skotland, og som opfylder bopæls-, nationalitets- eller andre krav, kan søge om erstatning fra offentlige midler inden for rammerne af erstatningsordningen vedrørende skade, der forvoldes ved strafbare handlinger (*Criminal Injuries Compensation Scheme*). Erstatningsudmålingen foretages efter en skala (*tariff of awards*), der går fra 1 000 £ til 500 000 £, det højeste beløb udmåles i de mest alvorlige tilfælde.

Der gælder særlige ordninger i Nordirland, hvor der under visse omstændigheder kan betales erstatning med offentlige midler for skader forvoldt ved strafbare handlinger og for hærværk, herunder erstatning for det deraf følgende tab af fortjeneste.

Nationale menneskerettighedsinstitutioner

Equality and Human Rights Commission (EHRC)

Denne organisation, som har kontorer i London, Manchester, Glasgow og Cardiff, har en lovbestemt opgave, der består i dels at fremme og overvåge menneskerettighederne, dels at beskytte, håndhæve og fremme lige behandling i 9 "beskyttede" relationer, dvs. i relation til alder, handicap, køn, race, religion og tro, graviditet og fødsel, ægteskab og registreret partnerskab, seksuel orientering samt kønsskifte.

Organisationen påtager sig i princippet ikke at føre individuelle retssager, medmindre de er af afgørende betydning, f.eks. for den nærmere forståelse af lovgivningen, men den kan henvise til det organ, der er bedst egnet til at bistå dig i din særlige situation.

I EHRC blev oprettet den 1. oktober 2007. Den har til opgave at fremme lige behandling og overholdelse af menneskerettighederne i forhold til alle borgere, idet den arbejder på at komme al forskelsbehandling til livs, at mindske uligheden, at beskytte menneskerettighederne, at opbygge gode forbindelser mellem de forskellige befolkningsgrupper og sikre, at alle har en fair chance for at deltage i samfundslivet. Dens stedlige kompetence udstrækker sig til England, Wales og Skotland, selv om sidstnævnte med hensyn til menneskerettigheder har sin egen organisation, nemlig Scottish Human Rights Commission EMRK samordner det arbejde, som Storbritanniens tre tidligere ligebehandlingskommissioner (for racemæssig ligebehandling, for ligestilling mellem kønnene samt for handicappedes rettigheder) udførte, og beskæftiger sig også med bekæmpelse af de nye former for forskelsbehandling (på grund af alder, seksuel orientering og religion eller tro) samt menneskerettigheder. EHRS har beføjelser til at håndhæve ligebehandlingslovgivningen og har fået til opgave at sikre, at HRA overholdes.

Lige behandling og menneskerettigheder

Få hjælp og rådgivning

Equality Advisory and Support Service (EASS)

Telefon + 44 808 800 0082 (vederlagsfrit)

Fax + 44 808 800 0084

Post adresse: FREEPOST EASS HELPLINE FPN6521

Ombudsperson (Ombudsmanden)

Parliamentary and Health Service Ombudsman (ombudsmanden for parlamentet og sundhedsvæsenet)

Denne ombudsmand har til opgave at servicere offentligheden ved at foranstalte uafhængige undersøgelser af klager over, at ministerier, en række andre offentlige organer i Det Forenede Kongerige, og NHS i England, ikke har handlet korrekt eller retfærdigt eller har ydet en ringe service.

Parliamentary and Health Service Ombudsman

Helpline + 44 345 015 4033, åbningstider fra kl. 8.30 (GMT) til 17.30 (GMT) mandag til fredag

Specialiserede menneskerettighedsorganer

Ombudsmand for børns rettigheder

1.1. Children's Commissioner for England (kommissær for børns rettigheder i England)

Anne Longfield OBE er kommissær for børns rettigheder i England. Kommissæren og hendes medarbejdere sikrer, at voksne med ansvar for børn og unge lytter til dem.

Kommissærens opgaver blev fastlagt i Børneloven fra 2004, og de består i at fremme børns og unges synspunkter, indtil de fylder 18 år (21 år for unge, der indgår i et plejeforhold, eller som har indlæringsvanskeligheder).

Kommissæren for børns rettigheder i England

Kontaktoplysninger

Children's Commissioner for England
Sanctuary Buildings
20 Great Smith Street
London
SW1P 3BT
Telefon + 44 20 7783 8330

2. Children's Commissioner for Wales (kommissær for børns rettigheder i Wales)

Sally Holland er kommissær for børns rettigheder i Wales. Hendes rolle er at forsvare og være talerør for børn og unge. Hun arbejder for at sikre, at børn og unge lever under betryggende forhold, og at de har kendskab til og kan udøve deres rettigheder. Hun skal tage hensyn til børns rettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder i forbindelse med alt det arbejde, som hun udfører.

Kommissæren for børns rettigheder i Wales

Kontaktoplysninger

Children's Commissioner for Wales
Oystermouth House
Phoenix Way
Llansamlet
Swansea
SA7 9FS
Telephone: + 44 1792 765600
Fax: + 44 1792 765601

Overordnede mål:

Fremme en bedre forståelse for børns rettigheder
Vurdere, om lovgivning, praksis og tjenester vedrørende børn og unge er tilstrækkelig og effektiv.
Rådgive regeringen og de relevante myndigheder om børn og unges rettigheder og tarv
Oplyse om børn, deres forældre eller omsorgspersoner og vores interessenter om kommissærens virke
Sikre at børn og unge bliver hørt i forbindelse med spørgsmål, der har betydning for deres tilværelse
Fastholde og videreudvikle en effektiv forvaltning i overensstemmelse med bedste praksis for at maksimere en effektiv og forsvarlig anvendelse af de økonomiske ressourcer

Databeskyttelsesorgan

1. The Information Commissioner (Kommissæren for databeskyttelse)

Kommissæren for databeskyttelse er Det Forenede Kongeriges uafhængige myndighed, der er oprettet for at værne om retten til information i offentlighedens interesse, idet åbenheden hos de offentlige organer og borgernes databeskyttelse fremmes.

Kontaktoplysninger

Information Commissioner's Office
Wycliffe House
Water Lane
Wilmslow
Cheshire SK9 5AF

Tlf: *0303 123 1113 (eller 01625 545745, hvis du foretrækker ikke at ringe til et "03"-nummer, eller +44 1625 545745 hvis du ringer fra udlandet)*

Kommissæren for databeskyttelse

2. Kommissæren for databeskyttelse — regionalt kontor

Wales

Information Commissioner's Office – Wales
Cambrian Buildings
Mount Stuart Square
Cardiff CF10 5FL
Tel: 029 2044 8044
Fax: 029 2044 8045
Email: wales@ico.gsi.gov.uk

Andet

1. HJEMMESIDE — GOV.UK

Den britiske regerings hjemmeside for borgerne i Det Forenede Kongerige.

Websted: GOV.UK

2. Citizens Advice Service (Rådgivningstjeneste for borgerne)

Rådgivningstjenesten hjælper borgerne med at løse deres økonomiske eller juridiske problemer ved at tilbyde gratis, uafhængig og fortrolig rådgivning og ved at påvirke de politiske beslutningstagere.

Citizens Advice Service

Citizens Advice Service, kontaktoplysninger

3. Civil Legal Advice (Det civilretlige rådgivningscenter)

Det civilretlige rådgivningscenter (CLA) er en gratis og fortrolig rådgivningstjeneste i England og Wales, som du har adgang til, hvis du er berettiget til retshjælp. Du kan få retshjælp i forbindelse med:

klager
gæld, hvis din bopæl er i fare

særlige uddannelsesbehov
bolig
spørgsmål om forskelsbehandling
hjælp og rådgivning, hvis du er offer for vold i hjemmet
spørgsmål vedrørende et barn, der er kommet i familiepleje
Man vil stille dig generelle spørgsmål om dine juridiske problemer og din økonomiske situation for at vurdere, om du er berettiget til retshjælp. Fra april 2013 er ordningen ændret således, at personer, der søger bistand i forbindelse med gæld, særlige uddannelsesbehov eller diskriminationsproblemer, med nogle få undtagelser skal indgive enhver ansøgning om retshjælp via en central telefonrådgivningstjeneste. Enhver bistand ydes telefonisk, medmindre personen er vurderet som uegnet til telefonisk rådgivning.
Kontaktoplysninger
Telefon: 0845 345 4345
Minicom: 0845 609 6677
Mandag til fredag fra kl. 9 til kl. 18
Lørdag fra kl. 9 til kl. 12: 30
Det civilretlige rådgivningscenter

4. The Victims' Commissioner (Kommissæren for ofre)

Kommissæren for ofre

Kommissæren for ofres opgaver består i at fremme ofre og vidners interesser, fremme god praksis i forbindelse med behandlingen af dem, og regelmæssigt revidere de retningslinjer, der beskriver de tjenester, som ofrene kan forvente at nyde godt af.
Det er fastsat ved lov, at kommissæren ikke beføjelse til at gribe ind i konkrete sager, men han kan vejlede om, hvor de pågældende kan få den bedste rådgivning og støtte.

5. The Office of the Immigration Services Commissioner (Kommissariatet for indvandring)

Kontaktoplysninger
5th Floor
Counting House
53 Tooley Street
London
SE1 2QN
Telefon: 0845 000 0046
Kommissariatet for indvandring (OISC) er et uafhængig, ikke-ministerielt offentligt organ, der blev oprettet i medfør af immigrations- og asylloven af 1999 (*Immigration and Asylum Act 1999*).
OISC's vigtigste opgaver er:
uddannelse af indvandrerrådgivere
fremme af god praksis ved hjælp af fastsættelse af standarder
at tage imod og behandle klager over indvandrerrådgivere
retsforfølgelse af de personer, der arbejder illegalt
føre tilsyn med reglerne for dem, der yder indvandrerrådgivning, og som reguleres af en af de udpegede faglige organer
OISC yder ikke indvandrerrådgivning eller anbefaler eller godkender en særlig rådgiver.
OISC arbejder sammen med en bred vifte af organisationer, herunder faglige sammenslutninger, domstole, UK Border Agency (det britiske grænseagentur) og frivillige organer.
For yderligere oplysninger henvises til Kommissariatet for indvandring

Sidste opdatering: 24/07/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.